

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 24 JUNY DE 2022 | Número 172

PÀG. 3 | NATURA SAGRADA

El foc destructor i la geografia sagrada

PÀG. 11 | M. ÀNGELS CORNELLÀ PALOU

La nova abadessa de Vandonzella encara un servei "humil i ple de desig"

PÀG. 14 | FUNDACIÓ VEDRUNA

"Volem contribuir a l'alfabetització religiosa del nostre país"

PÀG. 17 | FUNDACIÓ D'ESCOLES PARROQUIALS

Renovació del compromís amb l'educació per formar persones íntegres

PÀG. 20 | RUTH GIORDANO

Viure la fe en veritable llibertat i normalitat

La clarividència de Jordi Bonet | PÀG. 5

PÒRTIC

Veure-hi clar, més enllà del que tens davant, i del que veuen els altres. Aquesta va ser una de les virtuts de l'arquitecte Jordi Bonet i Armengol. Veure una altra manera de pensar l'espai del temple. Veure com continuar la Sagrada Família, malgrat el soroll en contra. Necessitem més persones clarividents com ell. Que des del compromís que neix de la fe aportin fites i fets per a tota la societat.

FOTOGRAFIA DE PORTADA: SAGRADA FAMÍLIA.

SUMARI

3 Actualitat

El foc destructor i la geografia sagrada

Mor l'arquitecte emèrit de la Sagrada Família i dirigent escolta, Jordi Bonet i Armengol

Jordi Faulí: "La fe i l'estima pel país van guiar la vida d'en Jordi Bonet"

La nova abadessa de Valldonzella encara un servei "humil i ple de desig"

La Fundació d'Escoles Parroquials renova el seu compromís amb l'educació per formar persones íntegres

20 Panoràmica

Viure la fe en veritable llibertat i normalitat, per Ruth Giordano

Papa Francesc: "Jesús és a tocar, ens és proper"

26 Recull de premsa

27 La setmana a les xarxes

El foc destructor i la geografia sagrada

La setmana passada es van complir les pitjors previsions i la calor extrema a més a més de la baixa humitat van provocar que els incendis forestals s'estenguessin per diferents punts de la geografia catalana.

El foc que en ocasions és **renovador, purificador** i, fins i tot, festiu, tal com succeeix en els solsticis d'hivern i d'estiu, pot tornar-se massa sovint en un element devastador, destructor.

Ens va colpir el testimoni -el vam escoltar en un noticiari- d'una veïna del Solsonès que en el moment de comprovar que les flames s'acostaven al seu mas va exclamar que era l'infern! I sí, els boscos secs, sense gestió forestal i carregats de biomassa, és a dir, amb un dens sotabosc, poden generar flames que s'enlairen per damunt dels quinze metres.

Els actuals incendis del Solsonès m'han fet recordar el que va passar l'estiu del 1998 quan un gran incendi va cremar 24.000 hectàrees de la Catalunya Central. Aquesta enorme pertorbació ha canviat el paisatge forestal del Solsonès, que abans restava dominat per la pinassa. En l'actualitat l'arbre més abundant és el roure

de fulla petita. Les flames del foc del 1998 van arribar als murs del **santuari del Miracle**. **Jordi Castanyer**, monjo de la petita comunitat benedictina del santuari, explicava que en aquelles hores van sentir “pànic, per la proximitat del foc ja que el teníem per totes bandes i era com un monstre que no podies dominar”.

Fixem-nos com dos testimonis ben diferenciats es refereixen a l'incendi com “l'infern”, “un monstre”, i això és així, perquè pot esdevenir incontrolable i s'ho endú tot per endavant, és a dir, arbres, plantes, animals, les possessions dels pagesos i, a vegades, la seva vida. El foc ho destrueix tot i tanmateix, ho pot transformar tot, inclosos els paisatges dels espais sagrats, tal com va passar el 1986 en el paorós incendi de Montserrat o en el del Solsonès.

Recordem que el sagrat no és pas només el que hi ha dins del temple o santuari sinó i també **el paisatge que l'envolta** i, fins i tot, la xarxa

de camins que connecten tots els espais sagrats i que permet parlar d'una vera geografia sagrada. Recordem, també que, a l'àrea mediterrània, el foc ha tingut sempre una presència recurrent, és a dir, que els incendis dels ecosistemes mediterranis formen part de la seva dinàmica natural.

Al llarg de la història, els humans de les àrees mediterrànies n'han estat veritables estimuladors. En primer lloc per aconseguir noves terres conreables i posteriorment per afavorir el pasturatge. Els focs han estat notablement greus en els darrers seixanta anys on s'han barrejat diferents tipus de processos: el despoblament rural, la concentració urbana, el retrocés dels aprofitaments forestals i ramaders, el creixement de la superfície arbrada, el retrocés de les pastures...

El drama dels incendis que vivim aquests dies queda indissolublement lligat a la crisi ecolò-

gica que viu el planeta des de fa dècades. En aquest sentit és pertinent recordar les paraules del Sant Pare a l'**encíclica Laudato Si'**: “Faig una invitació urgent a un nou diàleg sobre la manera com estem construint el futur del planeta. Necessitem una conversa que ens uneixi a tots, perquè el desafiament ambiental que vivim, i les seves arrels humanes, ens interessin i ens impacten a tots.”

Podem, doncs, concloure que, el repte que tenim davant nostre no és pas només responsabilitat dels governants o de les institucions mundials sinó també de tots i cadascun de nosaltres.

ACN

Mor l'arquitecte emèrit de la Sagrada Família i dirigent escolta, Jordi Bonet i Armengol

Era molt més que l'arquitecte de la Sagrada Família, però passarà a la història per haver-ne dirigit la finalització de la nau central. **Jordi Bonet i Armengol** s'ha mort aquest dilluns a Barcelona a l'edat de 97 anys. Va ser el continuador de les obres del temple de la Sagrada Família des del 1985 i fins al 2012, seguint el testimoni del seu pare **Lluís Bonet i Galí**.

Ha estat l'arquitecte religiós més important de la segona meitat del segle XX. Però la seva tasca professional es derivava d'una forta identitat catòlica, social i catalanista. Molt catalanista i molt marcat per l'esperit de Vaticà II. Ho va viure des del món de l'escoltisme de la mà de mossèn **Joan Batlles**, que des d'aquest moviment va intentar refer el teixit social del país després de la Guerra Civil. La seva implicació en l'escoltisme el va portar a ser primer delegat diocesà de l'escoltisme de Barcelona, comissari general de Minyons Escoltes fins al 1963, primer president del Moviment de l'Escoltisme Catòlic a Espanya, primer president del Moviment Scout Catòlic a Espanya.

Seguidor de l'obra d'**Antoni Gaudí**, en la seva etapa com a arquitecte director del temple

expiatori va aconseguir finalitzar la nau central de la basílica i la seva **consagració** el 2010 presidida per **Benet XVI**. Ell va ser l'encarregat de lliurar-li les claus de la Basílica al papa i **fer-ne la presentació** en la missa del 7 de novembre de 2010.

Aquesta fita està molt marcada pel seu entorn familiar. De petit ja passejava per les obres del temple de la mà del seu pare. I amb el seu germà, mossèn **Lluís Bonet**. Els dos van **coincidir** al temple, un com arquitecte i l'altre com a rector. Amb la memòria sempre viva del que el seu pare els explicava de Gaudí, van perfilar la finalització del temple. Mossèn Bonet aprofundint en el relat teològic i l'arquitecte amb l'obra. Ells van prendre decisions arriscades, com encarregar les escultures de la façana de la Passió i les portes principals a **Josep M. Subirachs**. El 2012 es va fer el relleu en la direcció arquitectònica amb **Jordi Faulí**, deixeble de Bonet, assegurant la fidelitat al projecte original.

Jordi Bonet era doctor en arquitectura i va dirigir altres obres significatives de l'arquitectura religiosa catalana com el monestir de Sant Benet de Montserrat, creat de nou a la falda

de muntanya, o l'Església de Sant Medir. En aquest darrer cas, vinculat a un projecte de construcció d'habitatge social, impulsat de mossèn Amadeu Oller. També és l'arquitecte d'una obra civil ben coneguda: l'auditori de Pau Casals al Vendrell.

Del 1981 i el 1984 va ser el primer director general de Patrimoni Artístic de la Generalitat, període en el qual es van adquirir les 44 obres del monestir de Sixena que s'exposaven al Museu Diocesà de Lleida. Va ser acadèmic de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi, i més **recentment nomenat**, l'any 2019, membre honorari de l'Acadèmia dels Virtuosos al Panteó. També era membre destacat de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat.

Entre altres, és autor de *L'arquitectura al servei de la música* (1986), *Temple de la Sagrada Família* (1992), *L'últim Gaudí* (2000), *Les Escoles de la Sagrada Família* (2003), i *Arquitectura i símbol de la Sagrada Família* (2013).

Oferim formació, diàleg i reflexió sobre el fet religiós,
la diversitat religiosa i els fonaments de cristianisme.
Estudis reglats oberts a tothom.

Estudis presencials i virtuals

- LLICENCIATURA I BATXILLERAT EN CIÈNCIES RELIGIOSES.
- DECLARACIÓ ECLESIASTICA DE COMPETÈNCIA ACADÈMICA.
- DIPLOMA D'ESPECIALISTA UNIVERSITARI EN MITOLOGIA I SIMBOLOGIA.
- MÀSTER EN DIÀLEG INTERRELIGIÓS, ECUMÈNIC I CULTURAL.
- LLENGÜES CLÀSSIQUES.

Carrer Diputació 231 - 08007 Barcelona - (+34) 93 454 19 63

secretaria@iscreb.org - www.iscreb.org

Ens trobaràs a les xarxes!: @iscreb

web ISCREB

Vine a estudiar amb nosaltres

SAGRADA FAMÍLIA

Jordi Faulí: “La fe i l'estima pel país van guiar la vida d'en Jordi Bonet”

Jordi Bonet fou de conviccions fondes i d'assumpció dels compromisos que en conseqüència i amb clarividència assumia. Tenia un tracte atent amb tothom, amb bonhomia, amb actituds positives, també amb exigència. La fe i l'estima pel país guiaren la seva vida. A l'escoltisme trobà un moviment i un mètode per formar el jovent en la responsabilitat, en el servei als altres, en la fe i en la construcció del país. Arribà a ser màxim responsable mundial de l'escoltisme catòlic, sempre pensant que així ajudava el jovent i Catalunya.

Fou un arquitecte coneixedor de l'arquitectura històrica i de les tècniques constructives, bon dibuixant, amb un ús auster dels materials i espais, atrevint-se en l'ús de nous materials quan ho considerava necessari. Coneixia molt bé el treball del paleta i el tenia en compte en els projectes dels molts edificis que construï. Cercava sempre la bellesa i es preocupà d'una manera especial per l'acústica dels espais arquitectònics, que estudià i aplicà als auditoris de El Vendrell i de Tortosa, i d'altres.

Seguia el que creia que convenia en cada moment amb determinació, entusiasme,

perseverança, audàcia, capacitat de treball i intel·ligència. A partir del que el seu pare li havia fet veure, tenia clar que la construcció de la Sagrada Família havia de continuar, perquè mostrava la bellesa del cristianisme a la gent d'avui, perquè era el projecte d'un poble i la voluntat de Gaudí, que havia deixat maquetes definides i descripcions clares, un projecte de tanta qualitat que no ens podíem perdre! I així ho defensà, i així ho explicava en les seves múltiples visites i conferències, i sumava suports.

Acabà l'arquitectura de la porxada de la Façana de la Passió seguint el plànol de Gaudí i tot acabant la tasca iniciada pels seus predecessors. Amb molta empenta impulsà a la Sagrada Família tot el que convenia per construir el projecte de les naus. Ell estudià amb deteniment de les maquetes de Gaudí i incorporà tot el que considerava necessari: el càlcul estructural segons les normatives d'avui dia, l'ús de mitjans informàtics per a l'estudi del projecte

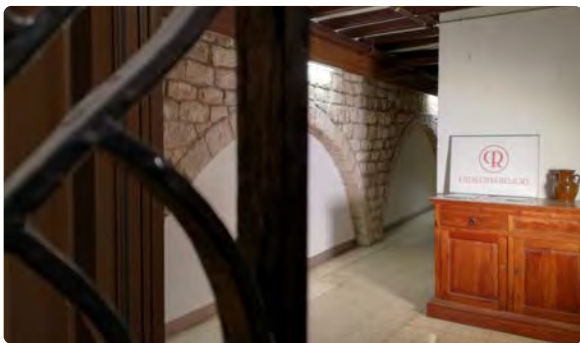
original de Gaudí i la producció de les columnes de pedra, la formació d'un equip capaç de col·laboradors, l'elecció d'un conjunt de paletes i d'industrials competents, la intervenció de grans artistes etc. Els arquitectes de la Sagrada Família li agraïm la seva confiança i el seu mestratge.

Una de les decisions més importants que prengué, i potser la més decisiva per al projecte, fou construir les voltes hiperbòliques de la nau central, creuer i absis amb volta catalana i mosaic venecià de colors. El treball que realitzà en aquestes voltes trobà el moment culminant amb el projecte de la representació de Déu Pare al capdamunt de l'absis i del presbiteri amb un triangle daurat envoltat de blaus, que sorgeixen de la geometria que Gaudí proposà per a les lluernes de les voltes de les naus. Utilitzar la volta de maó de pla per a les voltes fou una decisió audaç que donà una major sensibilitat i bellesa a la construcció del projecte... i, al

cap d'un temps, uns manuscrits de l'arquitecte ajudant de Gaudí, Domènec Sugranyes, descoberts llavors, indicaven que Gaudí volia anar en aquesta direcció.

El 7 de novembre de 2010 fou un dia d'especial goig per a ell. **Lliurava** al Sant Pare les claus de la Basílica amb les naus acabades, veia i escoltava com el Pontífex dedicava el Temple i reconeixia les altes qualitats litúrgiques i espirituals del projecte de Gaudí, que gràcies a molta gent, i a la seriosa i eficaç perseverança d'en Jordi Bonet, eren visibles a tot el món des de Barcelona i Catalunya.

*Jordi Faulí, arquitecte director
de la Sagrada Família*

La Rebotiga n.53. El foc destructor. Jordi Bonet, constructor.

Comentari de l'actualitat de la setmana des de la redacció de Catalunya Religió. Reflexionem sobre l'impacte dels incendis d'aquests dies. També recordem la figura de l'arquitecte de la Sagrada Família, **Jordi Bonet i Armengol**, i parlem de la nova abadessa de Valldonzella, **M. Àngels Cornellà**. Tertúlia amb els periodistes **Laura Mor**, **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llisterra**.

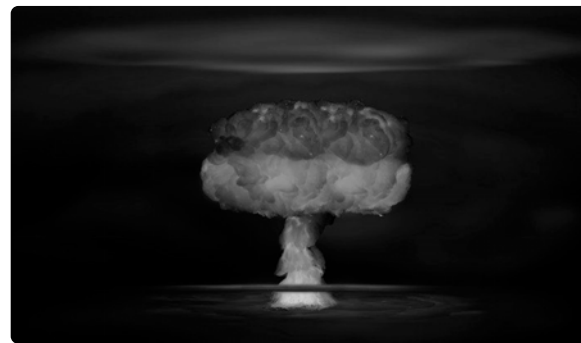
ESCOLTA
EL PODCAST

Míriam Díez: "Cal trencar estigmes als mitjans per poder-los erradicar a la societat"

La Fundació Catalana Síndrome de Down (FCSD) i la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals Blanquerna van organitzar una jornada sobre periodisme inclusiu amb motiu del 10è aniversari d'Èxit21. Durant la jornada es va reflexionar sobre com els mitjans de comunicació informen sobre la discapacitat. **Míriam Díez**, vicedegana de Recerca i Relacions Internacionals de Blanquerna va inaugurar la jornada defensant la necessitat de seguir avançant en l'àmbit de la inclusió: "Cal trencar estigmes als mitjans per poder-los anar erradicant de la societat", va assegurar.

BLANQUERNA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Les religions demanen cooperació internacional per acabar amb les armes nuclears

"Instem a tots els Estats posseïdors d'armes nuclears que actuïn d'acord amb el seu compromís amb el desarmament i adoptin mesures per reduir les amenaces d'aquest tipus". És la crida contundent que fan 144 organitzacions de tot el món en la Declaració Conjunta Interreligiosa que dona la benvinguda a la Primera Reunió dels Estats Parts del Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears (TPAN). El comunicat, al que s'ha unit la Comissió General de Justícia i Pau, demana "cooperació internacional" per acabar amb les armes nuclears "per sempre".

JUSTÍCIA I PAU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La nova abadessa de Vallonzella encara un servei “humil i ple de desig”

“Ajudar-nos, estimar-nos, ser senzills”. És al que aspira la nova abadessa de Vallonzella **M. Àngels Cornellà Palou**. Aquest dissabte passat s’ha celebrat la benedicció abacial a l’església del monestir cistercenc de Santa Maria, a Barcelona, quatre mesos després que **l’escollís** aquesta comunitat monàstica. A més de la família religiosa, amb una bona representació benedictina, l’han acompanyat amics i familiars.

“És un bell encàrrec, el d’abadessa, que requereix un sí humil a Crist, ple de desig, com el de la Verge Maria”, ha dit **Mauro-Giuseppe Lepori**, que és qui l’ha beneïda. De les seves mans ha rebut el llibre de la Regla de Sant Benet, l’anell i el bàcul. Tres símbols que representen el seu mestratge, compromís i govern de la comunitat.

L’abadessa té la missió de representar Jesús i caminar amb la comunitat. “Per sant Benet, l’abadessa fa de la comunitat una família de fills i filles de Déu que transmeten al món la misericòrdia del pare”, ha recordat l’abat general.

Un servei i una vocació, el de la vida monàstica, que també “té moments complicats”, com

ha recordat la nova abadessa de Valldonzella: “Com casar-se, que també és molt complicat, i tenir fills és una tasca una mica àrdua”. Però ha assegurat que entoma la vida “amb alegria” perquè “els cristians hem de ser gent contenta i senzilla; no podem complicar-nos més del compte i menys amb els moments que estem vivint”.

“La realitat humiliant se’ns torna humilitat”

En aquesta senzillesa s’ha fixat l’abat general. Lepori, que és suís de parla italiana, ha fet tota la prèdica i tota la litúrgia íntegrament en català.

“En el fons voldríem oblidar els moments humiliants de la vida”, ha dit durant l’**homilia**. I ha al·ludit la manca de vocacions i la realitat d’algunes comunitats que són molt testimonials: “Si una comunitat és petita i anciana, ens esforcem per viure aquesta situació d’humil fragilitat com a quelcom positiu”.

Per a Lepori, aquesta situació és “un do de Déu i un signe de la seva presència”, que fa veure els propis límits i fragilitats. El monjo cistercenc ha recordat com es comporta Jesús amb els deixebles d’Emmaús. “En la pròpia incapacitat

de reconèixer Jesús, en la seva niciesa, aquí germinava una vida nova, una nova possibilitat de creixement i fecunditat”.

L’abat ha explicat així el canvi de mentalitat dels deixebles: “Quan la realitat del que som i del que no som ens humilia, quan se’ns fa conscients de la nostra impotència i ineptitud, aquesta experiència que ens revela la veritat de nosaltres mateixos, vet aquí que aquesta realitat humiliant se’ns torna humilitat”.

I és en aquesta experiència humana on ha situat la proposta benedictina: “Sant Benet vol afavorir aquesta experiència d’humilitat, organitzant la vida de la comunitat com una vida de comunió fraterna a l’escolta del Senyor present enmig nostre”.

El coixí de la fe, la família i l’amistat

En acabar la celebració Cornellà ha reiterat la seva “alegria i agraïment” a tots els presents. I ha reconegut que, junt amb la fe i les germanes, els amics són el seu “coixí”: “Continuarem agermanats; ens veiem poc però jo sempre sé que hi sou”.

Han acompanyat Cornellà en la seva benedicció abacial el cardenal i arquebisbe de Barcelona, **Joan Josep Omella**, i totes les comunitats cistercenques de Catalunya i representants de l’orde, com són l’abat de Poblet i president de la Congregació Cistercenca de la Corona d’Aragó, **Octavi Vilà**, el procurador general de l’Orde Cistercenc, **Lluc Torcal**, l’abadessa de Vallbona de les Monges, **Anna M. Camprubí**, i el prior de Solius, **Josep Peñarroya**. Així com també representants de l’orde benedictina a Catalunya, com l’abadessa de Sant Benet de Montserrat, **Maria del Mar Albajar**, l’abat de Montserrat, **Manel Gasch**, l’abadessa de Sant Pere de les Puel·les, Esperança Atarés, i la priora de Sant Daniel de Girona, **M. Assumpció Pifarré**. De la scoietat civil, hi han participat, entre d’altres, la directora general d’Afers Religiosos, **Yvonne Griley**, i el rector de la Universitat Ramon Llull, **Josep Maria Garrell**, al costat de moltes altres persones vinculades a la comunitat cistercenca.

APRENDRE ÉS UNA FESTA

FANFEST

A TOT RITME!

PRIMÀRIA

BAULA

EL FESTIVAL MÉS COMPLET

EXPERIÈNCIES D'APRENTATGE

PERSONALITZACIÓ AL MÀXIM

BATXILLERAT

Vedruna: “Volem contribuir a l’alfabetització religiosa del nostre país”

Aquest dimecres al matí el Palau Mercader de Barcelona ha acollit la presentació del **nou postgrau** en Cultura Religiosa. Una formació que ofereixen conjuntament la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC) i la Fundació Vedruna Catalunya Educació (FVCE) i que començarà el gener de 2023.

El curs busca que tots els claudres educatius tinguin un referent en cultura religiosa. És a dir, un mestre o professor amb coneixements i criteris bàsics per connectar de forma interdisciplinària un àmbit que depassa la classe de Religió Catòlica i la d’altres confessions. El curs s’aproparà al fet religiós des de la perspectiva de l’antropologia, la Bíblia, l’art i el patrimoni, la diversitat religiosa i la pedagogia.

“Volem contribuir modestament a l’alfabetització religiosa del nostre país”, ha apuntat la germana **Montserrat Espinalt**, presidenta de la Fundació Vedruna Catalunya Educació en l’acte de presentació, que també **s’ha emès per internet**. Des d’aquesta institució consideren que “la religió forma part indestriable de la nostra societat i de la nostra cultura” i que “en

el coneixement i en l'experiència del fet religiós és molt més allò que ens uneix que no pas allò que ens separa".

Des de la universitat s'ha expressat el treball conjunt per fer realitat aquest nou postgrau: "Ens uneixen molts projectes amb Vedruna Catalunya; amb aquest postgrau reforcem la col·laboració de molts anys", ha dit **Eduard Prats**, coordinador de Polítiques Corporatives de la UVic-UCC, que a parlat en representació del rector de la UVic-UCC. Prats ha aplaudit "l'interès que ha despertat el postgrau per part de tot el col·lectiu", apuntant que ja hi ha suficients alumnes per tirar-lo endavant. També ha valorat que "els professors són persones de reconegut prestigi".

El **nou postgrau** té suport de la Direcció General d'Afers Religiosos (DGAR). La seva directora, **Yvonne Griley**, ha agraït la iniciativa, que suma "el rigor acadèmic de la universitat i de l'àmplia experiència educativa de Vedruna". Des del Govern ha defensat que "la llibertat religiosa és un dret fonamental que cal respectar" i que "no es pot respectar si prèviament no hi ha un coneixement de les diferents creences i, precisament, dels que les uneixen".

Des d'Afers Religiosos aportaran coneixement i professorat. I eines de diagnòstic, com "el Baròmetre sobre la religiositat, que explica i indica què pensa la ciutadania i com la sent". En aquest punt ha recordat que "quasi un 70% de les persones enquestades consideren important disposar de coneixement de la llibertat religiosa per comprendre situacions culturals, artístiques o polítiques".

Un doble diàleg per acollir la diversitat

Ramon Rial, de Vedruna, i **Joan Callarisa**, de la Universitat, són els dos coordinadors del curs. Rial ha descrit els cinc blocs que integren la formació: des d'una introducció a la sociologia i l'antropologia de les religions en el moment actual; passant per la Bíblia, com a fonament de la cultura catalana; l'art, la música i l'arquitectura religiosa; el diàleg interreligiós en una societat plural; i, finalment, diverses propostes pedagògiques per portar tots aquests elements a l'aula. Callarisa ha explicat el format híbrid del postgrau, que combina classes presencials i classes a distància sincròniques.

L'acte s'ha celebrat al Palau Mercader, antiga escola Vedruna i que a dia d'avui continua sent

un espai de formació permanent. En acabar la presentació i interpel·lat pel públic, Ramon Rial ha expressat que afronten el repte de treballar un "doble diàleg, amb el que som de dos mil anys i amb el que tenim en aquests moments". Aquesta visió coincideix amb el projecte educatiu Vedruna i neix a partir de la diversitat que viuen a les escoles.

El curs tindrà una durada d'un any, de gener a desembre, amb sessions telemàtiques de dues hores dimarts i dijous al vespre, i 8 sortides l'any de dissabte al matí, a més d'una setmana intensiva i presencial el mes de juliol. Està previst visitar espais culturals de referència religiosa (Museus, Monestirs, o rutes que tenen un abast importat de referència religiosa). S'alternarà el plantejament teòric amb el pràctic, amb visites i descobertes a les comunitats monàstiques de Vallbona de les Monges i Montserrat, passant pel monestir de Ripoll, el Museu Nacional d'Art de Catalunya o el Museu Episcopal de Vic.

Vedruna Vall, l'Institut Sant Quirze del Vallès i Sant Ramon Nonat, Premis Blanquerna Impulsa

L'auditori de la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals Blanquerna-URL ha acollit aquest dilluns l'acte d'entrega dels Premis Blanquerna Impulsa, uns guardons que tenen com a objectiu sensibilitzar sobre els **Objectius de Desenvolupament Sostenible** promoguts per l'ONU (2015-2030). La directora de Màrqueting, Comunicació i Admissions de Blanquerna, **Eva Marquez**, ha presentat la quarta edició dels premis. Els guardonats han estat l'Institut Sant Quirze del Vallès, Vedruna Vall i Sant Ramon Nonat.

BLANQUERNA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El Festival Orgue de Montserrat presentarà 'Noves sonoritats' amb quatre clarinet i un orgue

Aquest estiu arriba un nou cicle de concerts d'orgue a la basílica de Santa Maria de Montserrat. Els quatre concerts del 'Festival Internacional Orgue de Montserrat 2022. *Cassà M. Just, in memoriam*' (**FIOM 2022**) estaran protagonitzats per intèrprets de projecció internacional i partiran, com és habitual, de la música de **Johann Sebastian Bach** fins a compositors contemporanis. El FIOM 2022 s'obrirà el proper dissabte 25 de juny, a les 21:00 h, amb el concert titulat 'Noves sonoritats'.

ABADIA DE MONSTERRAT | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Montserrat celebra l'ordenació diaconal de Jordi Puigdevall

El monjo de Montserrat **Jordi Puigdevall** ha rebut l'ordenació diaconal aquest divendres 24 de juny coincidint amb la Solemnitat del Sagrat Cor de Jesús. Ho ha fet durant la missa conventual del Monestir de Montserrat de les 11:00 h. L'abat de Montserrat, **Manel Gasch**, que és qui l'ha escollit per a aquest ministeri d'acord amb el seu consell, ha presentat Puigdevall al bisbe auxiliar de Barcelona **Sergi Gordo**, que ha presidit la celebració litúrgica i l'ha ordenat.

ABADIA DE MONSTERRAT | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Fundació d'Escoles Parroquials renova el seu compromís amb l'educació per formar persones íntegres

Compromís, renovació i professionalitat. Aquests tres eixos han centrat la Segona Jornada d'Educadors de la FEP, celebrada aquest dijous a l'Escola Santa Teresa de Lisieux, al barri de Les Corts de Barcelona. Sota els lemes de "som Xarxa, som Diàleg, som Social, som País, som FEP", s'ha visualitzat la tasca de les 18 escoles parroquials de l'arquebisbat de Barcelona, que eduquen set mil alumnes. Més de sis-cents docents de la Fundació d'Escoles Parroquials de l'Arquebisbat de Barcelona han participat en l'esdeveniment.

El filòsof i teòleg **Francesc Torralba** ha iniciat la Jornada amb la conferència Construir persones íntegres, fent una gran defensa de l'esperança en l'educació. "Tenim en la nostra societat un virus que se'ns menja: el desànim, el desencís. Ens convé articular un discurs sobre l'esperança, que no sigui ingenu".

"Formar no és informar -diu Torralba-. És molt més. Formar persones és un procés infinit. Els nostres alumnes s'estan fent. Tots ens estem fent. Formar és desenvolupar les potencialitats latents que té el noi o la noia, no les que tenen el mestre o els pares.

Formar una persona és ajudar a desenvolupar el seu projecte. I cal que els educadors es formin. El drama és quan trobem persones que s'han fet grans, s'han guanyat bé la vida, però no tenen projecte. Educar és ajudar a desenvolupar el projecte de l'alumnat, el seu somni". "S'ha de crear un microclima amable -afegeix Torralba-, per potenciar els talents i no excloure ningú. Aquest és un tret distintiu de l'educació cristiana".

El president de la FEP, **Ignasi Garcia i Clavel**, després d'agrair l'esforç de totes les escoles durant els temps de la COVID, ha demanat que "estimem i valorem la nostra feina, siguem sensibles amb totes les famílies que passen dificultats i sentim-nos orgullosos d'acompanyar a la formació dels infants, adolescents i joves. Som una xarxa de l'Església de Barcelona".

Ignasi Garcia i Clavel ha aprofitat la Jornada per fer pública la nova imatge corporativa de la FEP, que s'aplicarà a totes les escoles a partir de l'any que ve.

També han participat a la Jornada de la FEP la secretària general de la Fundació Escola Cristi-

ana de Catalunya, **Meritxell Ruiz**, que ha recordat que "l'acollida i la integració són a l'ADN de la FEP. Sou un un far sigueu allà on sigueu".

El vicari episcopal i patró de la FEP, mossèn Enric Termes, ha agraït la tasca de tots els membres de la FEP, tot recordant que "som educadors, i això es nota perquè eduquem arreu i a tot hora".

Finalment, el director general de centres concertats i privats del Departament d'Educació, **Ramon Montes**, ha fet una defensa contundent de l'escola concertada pel que ha significat pel creixement del país, i pel que ha d'aportar

en el futur. En concret, Montes ha dit de la FEP que és "una xarxa compromesa, amb escoles arrelades a uns barris i a un humanisme cristià. La FEP transmeteu il·lusió. Aquest és el model dels vostres centres. Teniu projectes amb identitat pròpia, educació integral, compromesos amb la cultura i la llengua del país".

Durant la Jornada, s'han organitzat vint-i-sis tallers de temàtiques diverses i s'ha presentat una iniciativa del Projecte Blau, a través d'un taller de vídeo i titelles. Aquest projecte ha obtingut recentment un dels Premis Blanquerna Impulsa (Blanquerna - Universitat Ramon Llull).

La **Fundació d'Escoles Parroquials** de l'Arquebisbat de Barcelona es va crear el 1985 amb l'objectiu d'oferir a totes les escoles parroquials la possibilitat d'agrupar-se sota una mateixa entitat per tal de respondre als reptes de futur, en uns moments de canvi, en barris sovint humils i amb necessitats. Les seves escoles promouen l'educació integral dels alumnes d'acord amb una concepció cristiana de l'home, de la vida i del món.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions
preferents per a la seva
institució i les que
en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions
personalitzats per
tirar endavant els seus
projectes.

Gestió

especialitzada
Un gestor estarà al seu
costat per ajudar-lo en
el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

Viure la fe en veritable llibertat i normalitat

RUTH GIORDANO
A DES DEL DIÀLEG

Voldria compartir breument la reflexió que vaig fer en el marc del I Congrés Internacional de Llibertat Religiosa i de Consciència que es va celebrar a Barcelona els dies 2 i 3 de juny d'aquest any.

L'article 18 dels drets humans diu: "Tota persona té dret a la llibertat de pensament, de consciència i de religió; aquest dret inclou la llibertat de canviar de religió o de creença, i la llibertat, individualment o col·lectiva, en públic o en privat, de manifestar la seva religió o creença per mitjà de l'ensenyament, la pràctica, el culte i l'observança."

Paolo Ricca, teòleg i professor a les facultats Valdese i al Pontificio Ateneo Sant'Anselmo di Roma, deia: "Durant els últims 400 anys el nostre món ha canviat radicalment, si en temps de **Luter** els ateus eren condemnats a mort, avui gairebé ho són els cristians. Ressona l'idea que Déu no existeix, és per això que Europa és el continent més secularitzat. Perquè s'ha produït un canvi tan radical? Des del 1.600 a Europa es va desenvolupar allò que es diu la Crítica a la Religió que ha consistit en un procés a Déu. Ens pot sorprendre o no, però avui recollim els fruits d'aquest procés." Al nostre país es fa difícil expressar i viure en plena normalitat les prò-

pies creences, no parlo de la llibertat religiosa o de consciència com a principi constitucional si no de la realitat d'haver exiliat el fet religiós i de consciència a l'espai privat.

Malgrat tot, a Catalunya més d'un 52% de la població es defineix com a creient practicant d'alguna religió o espiritualitat. I, curiosament, es vol exiliar tot el fet religiós a l'espai privat i mantenir-lo fora de la vida pública, per això vull plantejar la proposta següent: La llibertat religiosa i de consciència hauria de ser una expressió real de la transmissió de la fe i dels valors propis de cada religió o tradició religiosa, no tan sols a l'àmbit privat si no com a coneixement cultu-

ral educacional, tenint en compte que aporta principis de vida positius i, per tant, milloren la qualitat de les relacions interpersonals basades en el respecte fent visibles les accions que afavoreixen tots els àmbits de la vida, que són valors transversals de creixement de l'esser humà.

És per això que des de l'administració s'hauria de potenciar l'educació en cultura religiosa per a tothom, el valor del cultiu de la interioritat i del sentit de vida, la cultura del respecte més enllà de la tolerància i la normalització del fet religiós a la vida quotidiana i en tots els àmbits. Aquesta demanada pot semblar bàsica i òbvia però el cert és que tots aquests aspectes no els

trobem de forma transversal en el dia a dia, no em sembla en absolut que es respecti l'article 18 dels drets humans amb el que he obert aquest article.

Soc ben conscient que hi ha llocs on la persecució religiosa és molt activa i bel·ligerant, com a pastora protestant soc coneixedora de realitats molt dures que hem de denunciar, però això no és contrari a avançar i obrir un camí millor de respecte i normalització del fet religiós.

RUTH GIORDANO -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

**Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!**

**Com? Guardeu el número 693 715 339 a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui **ALTA** i el vostre nom.**

Maristes celebren capítol provincial del 4 al 7 de juliol

El dilluns 4 de juliol arrenca a Notre Dame de l'Hermitage, a França, el VII Capítol provincial de la Província L'Hermitage. Un capítol, d'acord amb les Constitucions maristes, "és una assemblea representativa de tota la Província i expressa la participació de tots els Germans en el Govern. Es reuneix per a la presa de possessió del Provincial. El convoca i presideix el Provincial. Constitueix l'autoritat extraordinària de la Província".

MARISTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Manlleu celebra els 300 anys de la font de la Mare de Déu amb un llibre de Joan Arimany

La font de la Mare de Déu de Manlleu va ser una obra cabdal per a la millora de l'abastiment d'aigua al poble de principis de segle XVIII. Ara es compleixen 300 anys de la seva construcció i se celebra aquesta fita amb la publicació en línia del treball de recerca de l'investigador Joan Arimany al Museu del Ter. *La font de la Mare de Déu. L'aigua que sadollava Manlleu* recorda com l'any 1722 es va construir la mina que conduïa l'aigua del pou de Dalt Vila cap a l'actual ubicació de la font de la Mare de Déu, en aquells moments en els límits de la Vila.

MUSEU DEL TER | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El Corpus de Barcelona ja és Festa Patrimonial d'Interès Nacional

El Govern ha proclamat la celebració del Corpus de Barcelona Festa Patrimonial d'Interès Nacional. La capella de Santa Àgata ha acollit aquest dijous l'acte commemoratiu del Departament de Cultura del Govern de la Generalitat de Catalunya on la festivitat religiosa i popular de més de set-cents anys d'història ha rebut aquest reconeixement després que el passat 2021 **s'aprovés la proposta**.

ARQUEBISBAT DE BARCELONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Papa Francesc: “Jesús és a tocar, ens és proper”

PAPA FRANCESC
A LES HOMILIES DEL PAPA FRANCESC

Catequesi sobre la Vellesa

Pere i Joan

En el nostre recorregut de catequesis sobre la vellesa, avui meditem sobre el diàleg entre Jesús ressuscitat i Pere al final de l'Evangeli de Joan. És un diàleg commovedor, que revela tot l'amor de Jesús pels seus deixebles, i també la sublim humanitat de la seva relació amb ells, en particular amb Pere: una relació tendra, però no avorrida, directa, forta, lliure, oberta. Una relació entre homes i “en la veritat”. Així, l'Evangeli de Joan, tan espiritual, tan noble,

s'acaba amb una commovedora petició i oferta d'amor entre Jesús i Pere, que s'entrellaça, amb absoluta naturalitat, amb una discussió entre ells. L'Evangelistista ens avisa: dona testimoni de la veritat dels fets. I és en ells on s'ha de buscar la veritat.

Ens podem preguntar: nosaltres som capaços de mantenir el tarannà d'aquesta relació de Jesús amb els deixebles, segons aquell estil tan obert, tan franc, tan directe, tan humanament real? Com és la nostra relació amb Jesús? És així, com la dels apòstols amb Ell? No estem, en canvi, molt sovint temptats de tancar el testi-

moni de l'Evangeli en el capoll d'una revelació "ensucrada", a la qual nosaltres afegim la nostra veneració de circumstàncies? Aquesta actitud, que sembla respecte, en realitat ens allunya del veritable Jesús, i fins i tot esdevé en algunes ocasions un camí de fe molt abstracte, molt auto-referencial, molt mundà, que no és el camí de Jesús. Jesús és el Verb de Déu fet home, i Ell es comporta com un home, Ell ens parla com a home, Déu-home. Amb aquesta tendresa, amb aquesta amistat, amb aquesta proximitat. Jesús no és com aquella imatge ensucrada de les estampes, no: Jesús és a tocar, ens és proper.

En el decurs de la discussió de Jesús amb Pere, trobem dos passatges que relacionen precisament "la vellesa i la durada del temps": el temps del testimoni, el temps de la vida. El primer pas és l'advertència de Jesús a Pere: quan eres jove eres autosuficient, quan siguis vell ja no tindràs el control de tu mateix i de la teva vida. Digues-m'ho a mi que he d'anar en cadira de rodes, eh! Però és així, la vida és així: amb la vellesa et venen totes aquestes malalties i hem d'acceptar-les tal com venen, no? No tenim la força dels joves! I "el teu testimoni" - diu Jesús - també "anirà acompanyat d'aquesta debilitat". Has de ser testimoni de Jesús també en la de-

bilitat, en la malaltia i en la mort. Hi ha un bell passatge de Sant Ignasi de Loiola que diu: "Com en la vida, també en la mort hem de donar testimoni com a deixebles de Jesús". El final de la vida ha de ser el final de la vida dels deixebles: de deixebles de Jesús, perquè el Senyor ens parla sempre segons l'edat que tenim. L'Evangelista afegeix el seu comentari, explicant que Jesús feia al·lusió al testimoni extrem, el del martiri i de la mort. Però bé podem entendre de manera més general el sentit d'aquest advertiment: els teus "seguidors" hauran d'aprendre a deixar-se instruir i modelar per la teva "fragilitat", per la teva impotència, per la teva dependència dels altres, fins i tot en el vestir-se, en el caminar. Però tu "segueix-me". El seguiment de Jesús va sempre endavant, amb bona salut, amb mala salut, amb autosuficiència i sense autosuficiència física, però seguir Jesús és important: seguir Jesús sempre, a peu, corrent, lentament, en cadira de rodes, però seguir-lo sempre. La saviesa de seguir ha de trobar el camí per romandre en la seva professió de fe - així respon Pere: "Senyor, tu saps que t'estimo" -, també en les condicions limitades de la feblesa i de la vellesa. M'agrada parlar amb la gent gran mirant-los als ulls: tenen aquells ulls brillants, aquells ulls que et parlen més que les paraules, el testimo-

ni de tota una vida. I això és bonic, ho hem de mantenir fins al final. Seguiu Jesús així, plens de vida.

Aquesta conversa entre Jesús i Pere conté un ensenyament preciós per a tots els deixebles, per a tots nosaltres creients. I també per a totes les persones grans. Aprendre de la nostra fragilitat a expressar la coherència del nostre testimoni de vida en les condicions d'una vida en gran part confiada als altres, dependent en gran part de la iniciativa dels altres. Amb la malaltia, amb la vellesa, la dependència creix i ja no som tan autosuficients com abans; creix la dependència dels altres i la fe també madura allà, perquè Jesús segueix amb nosaltres, també hi flueix aquella riquesa de la fe ben viscuda al llarg de la vida.

Però una altra vegada ens hem de preguntar: tenim "una espiritualitat" realment capaç d'interpretar el moment - ara llarg i difús - d'aquest temps de la nostra debilitat que confia en els altres, més que en la força de la nostra autonomia? Com seguir fidels al seguiment viscut, a l'amor promès, a la justícia buscada en el temps de la nostra capacitat d'iniciativa, en el temps de la fragilitat, en el temps de la dependència,

de l'acomiadament, en el temps de l'allunyament del protagonisme de la nostra vida? No és fàcil allunyar-nos de ser protagonistes, no és fàcil.

Aquest nou temps és també un temps de prova, és clar. Començant per la temptació - molt humana, sens dubte, però també molt insidiosa -, de mantenir el nostre protagonisme. I de vegades el protagonisme ha de disminuir, s'ha de rebaixar, acceptar que la vellesa et rebaixa com a protagonista. Però tindràs una altra manera d'expressar-te, una altra manera de participar en la família, en la societat, en el grup dels amics. I és la curiositat que li ve a Pere: "I ell?", diu Pere, veient el deixeble estimat que el seguia. Ficar el nas en la vida dels altres. I no: Jesús diu: "Calla!". Ha d'estar realment en el "meu" seguiment? Ha d'ocupar potser el "meu" espai? Serà el meu successor? Són preguntes inútils, que no serveixen. Ha de durar més que jo i ocupar el meu lloc? I la resposta de Jesús és franca i fins i tot dura: "Què t'importa a tu? Tu segueix-me", com si digués: preocupa't de la teva vida, de la teva situació actual i no fiquis el nas en la vida dels altres. Tu segueix-me. Això

sí, és important: el seguiment de Jesús, seguir Jesús en la vida i en la mort, en la salut i en la malaltia, en la vida quan és pròspera amb tants successos i en la vida difícil amb tants mals moments de caiguda. I quan nosaltres ens volem ficar en la vida dels altres, Jesús respon: "A tu què t'importa? Tu segueix-me". Bonic. Nosaltres ancians no hem de tenir enveja dels joves que fan el seu camí, que ocupen el nostre lloc, que duren més que nosaltres. L'honor de la nostra fidelitat a l'amor jurat, la fidelitat al seguiment de la fe que hem cregut, fins i tot en les condicions que ens apropen al comiat de la vida, són el nostre títol d'admiració per les generacions futures i de reconeixement agraït de part del Senyor. Aprendre a acomiadar-se: aquesta és la saviesa dels ancians. Però acomiadar-se bé, amb el somriure; aprendre a acomiadar-se de la societat, a acomiadar-se dels altres. La vida de la gent gran és un comiat, lent, lent, però un comiat joiós: he viscut la vida, he conservat la meva fe. És bonic quan un ancià pot dir això: "He viscut la vida, aquesta és la meva família; he viscut la vida, he estat un pecador però també he fet el bé". I aquesta pau que ve, aquest és el comiat de la gent gran.

Fins i tot el seguiment forçosament inactiu, fet de contemplació emocionada i d'escolta captiva de la paraula del Senyor - com la de Maria, germana de Llätzer - esdevindrà la part millor de la seva vida, de la nostra vida d'ancians. Que aquesta part no ens la prendran mai, mai. Mirem els ancians, mirem-los, i ajudem-los perquè puguin viure i expressar la seva saviesa de vida, que puguin donar-nos allò que tenen de saviesa i de bondat. Mirem-los, escoltem-los. I nosaltres els ancians, mirem els joves sempre amb un somriure: ells seguiran el camí, ells faran créixer tot el que hem sembrat, fins i tot el que no hem sembrat perquè no hem tingut el coratge o l'oportunitat: ells ho portaran endavant. Però sempre aquesta relació de reciprocitat: un ancià no pot ser feliç sense mirar els joves i els joves no poden seguir la vida sense mirar els ancians. Gràcies..

Traducció Josep M. Torrents

Càritas Lleida, Solsona i Urgell destinen 6,5 milions d'euros el 2021 per atendre les persones
DM, 21/06/2022 | NACIÓ DIGITAL

El govern reconeix que "és complicat" que el Papa acabi visitant Manresa
DM, 21/06/2022 | REGIÓ 7

Santpedor programa una visita a Santa Anna i Santa Maria de Claret
DC, 22/06/2022 | NACIÓ DIGITAL

El retorn del Campus Gospel de Rajadell uneix cors europeus i figures americanes
DC, 22/06/2022 | REGIÓ 7

El Papa acaba amb els rumors sobre la seva suposada renúncia
DC, 22/06/2022 | LA VANGUARDIA

El Suprem dels EUA avala l'ús de diners públics per a l'educació religiosa
DC, 22/06/2022 | EL PERIÓDICO

Compra de l'immoble amb vestigis de l'antiga sinagoga de Valls
DJ, 23/06/2022 | DIARI DE TARRAGONA

La Cova de Manresa no tindrà un superior, sinó tres responsables
DJ, 23/06/2022 | REGIÓ 7

Monestir de Poblet
@MonestirPoblet

Encetem estació amb la bona notícia de la reobertura de l'Hostalgeria de Poblet. A partir de l'1 de juliol l'Hostalgeria torna a obrir les seves portes. Redescobreix-la!!!
@MonestirPoblet

10:08 - 21 jun. 22 · Twitter for iPhone

Abadia de Montserrat
@Montserratinfo

La Flama del Canigó a #Montserrat

0:38 - 24 jun. 22 · Hootsuite Inc.

Blanquerna
@Blanquerna

En primer lloc, @VedrunaVall pel seu gran projecte 'Make it visible'. Moltes felicitats!

18:55 - 20 jun. 22 · Twitter for iPhone

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Des de la Sagrada Família, us desitgem que passeu una bona revetlla i dia de Sant Joan!

14:09 - 23 jun. 22 · Tuittail Web App

La Salle
@LaSalleCat

Dolors Arumí (Cap d'Estudis d'ESO de #LaSalle #Manlleu i professora de socials): "36 anys en aquesta Institució són molts i @LaSalleManlleuLa ja és part de la meua vida" ow.ly/TU5730smwH7

20:15 - 21 jun. 22 · Hootsuite Inc.

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

#BonEstiu! Avui és #FinalDeCurs per als nostres alumnes. Petits i grans, gaudiu molt d'aquestes setmanes de vacances, continueu creixent i omplint les motxilles de molts moments memorables. Què trobareu a faltar de les #escolesFEDAC? #LligatFEDAC #avuiudemà2024

192 reproduccions

13:30 - 22 jun. 22 · Mètroosol

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Avui acabem curs! Un curs ple d'aprenentatges, reptes i moments compartits. Gràcies, mestres, per la vostra tasca immensa; gràcies, famílies, per haver confiat en nosaltres; gràcies a tot el personal que ho ha fet possible. I gràcies, alumnes, perquè en sou els protagonistes!

11:55 - 22 jun. 22 · Twitter Web App

Sant Joan de Déu CAT
@OHSanJoandeDeu

Amb calidesa, honestat i entrega. Així treballen els equips d'atenció a les persones refugiades d'Ucraïna als centres de Sant Joan de Déu. A tots ells el nostre agraïment per haver-se sabut adaptar a les necessitats que ha generat aquesta crisi humanitària
#EmergenciaUcraïnaSID

68 reproduccions

9:20 - 23 jun. 22 · Twitter Web App

Justícia i Pau
@JusticiaIPau

#SetxPau | Veniu a l'Acte d'Inici de la Setmana per la Pau – Arcadi Oliveres per assabentar-vos de tot els que s'hi farà

També ens hi acompanyarà la família de l'Arcadi. De veritat hi faltaràs?

Mans Unides ONG y 9 más

16:38 - 23 jun. 22 · Twitter Web App

Fundació Pere Tarrés
@Fundperretares

Prop de 346.000 persones es van beneficiar de la nostra acció social i educativa el 2021, un any en el qual que vam incrementar els esforços per becar a 12.655 infants, adolescents i joves perquè gaudissin d'una activitat de lleure educatiu.

+ Sobre el nostre impacte social

74 reproduccions

18:05 - 22 jun. 22 · Twitter Web App

Llibreria Claret
@LlibreriaClaret

NOVETAT

Avui surt a la venda el llibre de l'Editorial Claret "Què n'has fet del teu germà. La resposta de la M. Isabel Correig", el sincer testimoni de la seva opció de vida evangèlica, mantinguda amb fidelitat. Podeu trobar-lo aquí: ow.ly/1GLV50JCvpE

15:01 - 21 jun. 22 · Hootsuite Inc.

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

Hem conegut la tasca de @SAFI_Stop i l'informe sobre la #islamofòbia de primera mà. Gràcies Albert López Bargados de la @GH_UB per la visita a @ObsBlanquerna @llibreligiosa @BlanquernaFCRI @Blanquerna @uramanllull @afersreligiosos

7

Gemma Morató Sendra v 2 más

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Jordi Llisterrí i Roger Vilaclara. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Ignasi Escudero, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, Noemí Ubach, Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

